

Anotacija

Pastaruoju metu individų veiklos vadyba tampa vis svarbesnė, o grįžtamojo ryšio valdymas yra neatsiejama sėkmingos vadybos dalis. Ne veltui pirmaujančios pasaulyje organizacijos skiria ypatingą dėmesį grįžtamojo ryšio procesų tobulinimui. Vadovai įsitikinę, kad grįžtamasis ryšys užtikrina, ar bent jau turėtų užtikrinti, teigiamą poveikį gavėjo veiklos rezultatams. Deja, jo efektyvumas dažnai prarandamas dėl žinių stygiaus, nežinant kaip grįžtamąjį ryšį suteikti pavieniams asmenims. Kaip rodo iki šiol atliktų mokslinių tyrimų rezultatai, net trečdalis visų grįžtamojo ryšio atvejų ne tik nepasiekia teigiamo efekto, bet netgi pablogina gavėjų veiklos rezultatus. Siekiant nustatyti grįžtamojo ryšio efektyvumą, šioje disertacijoje yra tiriamas trijų veiksmų suderinamumo poveikis gavėjo užduoties atlikimui: grįžtamojo ryšio intervencija, gavėjo reguliacijos dėmesio centras ir užduoties pobūdis. Disertacijoje vertinama, kaip asmens pasiekimai priklauso nuo asmens nuolatinio reguliuojančio dėmesio centro (skatinimo ir prevencijos), užduoties pobūdžio (skatinimo ir prevencijos) ir grįžtamojo ryšio ženklo (teigiamo, neigiamo ir neutralaus) suderinamumo. Tyrimo rezultatai rodo, kad individų reakcijos į grįžtamąjį ryšį gali būti skirtingos, o grįžtamasis ryšys gali tiek didinti, tiek ir mažinti individų veiklos produktyvumą. Nustatyta, kad grįžtamojo ryšio suderinamumas daro didelį poveikį asmens veiklos pokyčiui – kuo didesnis grįžtamojo ryšio ženklo, užduoties tipo ir individo nuolatinio reguliacinio dėmesio sutelkimo suderinamumas, tuo labiau gerėja asmens pasiekimai. Ir priešingai, nesuderinamumas mažina pasiekimus. Netgi neutralus grįžtamasis ryšys, kuris tradiciškai vertintas kaip neturintis jokios įtakos gavėjui, taip pat daro įtaką gavėjo pasiekimų pokyčiams.